

INTRODUCERE

În anul 1980, într-o zi de vară, citind un articol despre originea vieții, care prezenta un punct de vedere materialist, am avut o inspirație. Informația despre originea vieții este eternă. Ea a existat într-o formă primordială de la originea universului. Informația trece dintr-o formă în alta, în funcție de conjuncturi și etapa de evoluție, dar nu dispare total niciodată și nici nu poate să apară din nimic. Informația direcționează evoluția materiei și energiei în funcție de programul primit.

Această inspirație a trezit în mintea și inima mea un val de fericire, pentru că mi-am dat seama că eternitatea informației implică existența unei Super-Inteligențe, deci rolul divinității în creație. Pentru prima oară am avut certitudinea că Dumnezeu există!

Dumnezeu este informația eternă și Inteligența care a creat toate câte există. Știința modernă, interpretată informațional, poate oferi certitudinea rolului divinității în creație.

Trăiam atunci în perioada dictaturii comuniste, care nega cu aroganță rolul lui Dumnezeu în creație. Ei considerau că la

❖ Constantin Portelli ❖

originea universului a existat doar materie și energie. Mulți oameni sufereau din cauza incertitudinii induse de propaganda comunistă cu privire la existența lui Dumnezeu. Psihicul uman are nevoie de credința în rolul lui Dumnezeu, pentru a-și atinge echilibrul. Doream să realizez ceva pozitiv în acest sens. Mi-am dat de la început seama că nu pot publica o asemenea idee decât într-o revistă științifică occidentală, sprijinindu-mă pe date și argumente convingătoare. În consecință, am început să caut adevărul în știință. Treptat am descoperit o serie de date și argumente, care sprijineau idea mea. Am publicat un articol în revista „Journal of Theoretical Biology” din Anglia și USA, în anul 1982, care susținea existența unei informații primordiale la originea universului. Nu am reușit însă obțin un sprijin suficient din partea altor surse. Acest fapt m-a determinat să cercetez mai departe în știință și religie. Treptat am observat existența unui proiect divin în evoluția universului. Am descoperit logica creației divine și faptul că universul a urmărit realizarea unor obiective superioare în evoluția lui. Marile evenimente și procesele evolutive au fost programate și determinate informațional.

Am trecut apoi la studiul istoriei și am observat că la o scară mică a spațiului și timpului, evenimentele au fost determinate de deciziile liderilor și acțiunea popoarelor. La o scară mare a spațiului și timpului, liderii și popoarele au realizat, fără să conștientizeze, obiectivele superioare ale proiectului divin. Acest lucru m-a determinat să scriu *Metafizica Istoriei*, pe care am publicat-o în anul 1994, în limba română. Istoria omenirii apare ca rezultanta interacțiunilor umane cu proiectul divin. Urmărind interese egoiste, liderii politici și popoarele au ajuns în final să realizeze, de cele mai multe ori fără să vrea, marile obiective divine. La o scară a spațiului și timpului, istoria omenirii apare ca o componentă a proiectului divin. În anul 2016, am publicat în

❖ *Metafizica istoriei* ❖

Anglia și U.S.A. *Metaphysics of History*. Ediția engleză însă nu reprezintă traducerea publicației românești din 1994, ci continuarea ei la nivelul cunoașterii pe care am câștigat-o ulterior. Dumnezeu mi-a oferit acum oportunitatea de a publica din nou lucrarea mea din trecut (*Metafizica Istoriei*, volumul I) și a o întregi cu progresul pe care l-am realizat prin publicația în limba engleză (*Metafizica Istoriei*, volumul II).

Capitolul I

ORIGINEA UNIVERSULUI

Datele științifice moderne arată că universal a avut o origine. În urmă cu 15 miliarde ani, universul și-a început evoluția pornind de la un Nucleu Primordial. Din cauza temperaturii și presiunii extreme din Nucleul Primordial, la un moment dat s-a produs o Mare Explozie, numită de oamenii de știință „Big Bang”. În urma „Big Bang-ului”, o parte din materia și energia incluse în Nucleul Primordial s-a răspândit în spațiu sub forma unor fotoni de mare energie. În consecință, spațiul universului s-a extins și temperatura în marele cosmos a scăzut. Treptat, în marele cosmos, o parte din fotonii de mare energie au dat naștere unor particule materiale cu masă gravitațională și evoluția a început. Nu voi intra în detaliile acestei evoluții din cauză că ea constituie subiectul unor cercetări științifice ample și în curs de desfășurare. Important este faptul că oamenii de știință au ajuns în final la următoarea alternativă, pe care nu au putut să o rezolve:

❖ *Metafizica istoriei* ❖

- 1) Actuala expansiune a universului va continua la infinit.
- 2) Expansiunea universului se va opri la un moment dat și va fi urmată de o fază de convergență a materiei și energiei spre Nucleul Primordial.

În primul caz, expansiunea nelimitată a universului va determina în final dispariția energiei libere și va transforma universul într-un sistem mort, lipsit de viață și fără sens. Cea de a doua alternativă are însă o profundă semnificație. Ea sugerează evoluția ciclică a universului. Dacă universul descrie o evoluție ciclică, la originea ciclului actual a existat o „Gaură Neagră”, care a adunat materia și energia ciclului precedent. „Gaura Neagră” a prezentat în mod cert o axă magnetică cu doi poli. Ea a avut și o axă proprie de rotație și un sens specific de rotație. Toate corpurile cosmice posedă asemenea caracteristici. Un presupus observator, situat la nivelul polului Nord ar fi putut nota că sensul de rotație al „Găurii Negre” a corespuns acelor de ceas, sau a fost invers acelor de ceas. Oricare sens a fost, „Gaura Neagră” a ciclului precedent a prezentat o asimetrie specifică. Aceasta asimetrie s-a transmis modificată și Nucleului Primordial al actualului ciclu. Prin urmare există certitudinea că universal actual a moștenit o asimetrie primordială de la ciclul universal precedent. Asimetria Nucleului Primordial al universului actual a jucat un rol esențial în dezvoltarea ulterioară a ciclului. Putem considera asimetria Nucleului Primordial al universului drept parte a unei informații complexe moștenite de la ciclul precedent. Când temperatura și presiunea au atins cotele maxime în Nucleul Primordial, s-a produs „Marea Explozie”. Fotoni de mare energie au fost expulzați în marele cosmos cu viteza luminii și au dat naștere unei expansiuni „inflaționiste” a universului. Datorită expansiunii, temperatura și presiunea au scăzut în marele cosmos. Fotonii de mare energie au dat naștere unor particule grele de materie și antimaterie, conform ecuației a lui Einstein: $E = mc^2$.

❖ Constantin Portelli ❖

Traectoria particulelor de materie a fost însă diferită de a particulelor de antimaterie, din cauza asimetriei spațiale și temporale induse de Nucleul Primordial al universului. Nucleul Primordial al Universului nu a dispărut însă total după Big Bang, ci s-a redus și a rămas ca un centru organizator în centrul universului. Materia și antimateria, apărute din fotonii de mare energie, a început să se rotească într-un sens preferențial pe o traiectorie eliptică, aflată la mare distanță de Nucleul Primordial al universului.

Din cauza asimetriei inițiale, o parte din particulele de antimaterie s-a reîntors spre Nucleul Primordial, iar o altă parte a dat naștere nucleelor galaxiilor primare. Așa a început organizarea cosmosului. În felul acesta, materia a devenit predominantă în procesul creației, iar antimateria, aparent, a dispărut. În realitate ea există într-o stare latentă, fiind concentrată în anumite zone. Separarea materiei de antimaterie a permis organizarea cosmosului și progresul creației.

Trecem peste detaliile organizării cosmosului, care sunt mai bine prezentate în cărțile de specialitate, și ne oprim asupra originii vieții. Viața nu a apărut ca un fenomen întâmplător și limitat doar la planeta noastră, ci ca un proces programat la scara universului. Viața se conturează ca o componentă logică a programului universului. Pentru această interpretare pledează faptul că asimetria primordială a ciclului universal și-a pus amprenta asupra originii vieții și dezvoltării ulterioare la scara întregului univers. Investigând pe această direcție, am observat că bazele nucleotice alcătuite din materie prezintă o asimetrie specifică. Legăturile de hidrogen, realizate de bazele nucleotidice din materie, prezintă o orientare spațială preferențială în raport cu polarizarea electrică a legăturilor covalente apropiate. Această asimetrie a determinat bazele nucleotidice din materie să se asocieze cu moleculele de D-pentoze ca să alcătuiască ADN-ul și

ARN-ul. Mai departe, această selectivitate a condus organismele vii spre alegerea acizilor amânați de tip L (levogiri). Asimetria (informația) primordială a universului a determinat ca originea și evoluția vieții să urmeze o cale specifică. Este însă posibilă și o alternativă simetrică în oglindă. Într-un univers cu o asimetrie spațială și temporală inversă, antimateria ar juca rolul predominant. În acest caz, bazele nucleotidice din antimaterie ar selecționa molecule de L-pentoze pentru sinteza ADN și ARN. În plus, proteinele ar fi alcătuite din D-amino acizi. Existența a două alternative simetrice și perfect viabile pledează pentru evoluția ciclică a universului, cu alternanța materiei cu antimateria în trecerea de la un ciclu la altul. În acest sens pledează și simetria (CPT), relevantă de fizica modernă. Simetria (CPT) arată că fiecare particulă de materie apare împreună cu o particulă de antimaterie, care prezintă o sarcină electrică opusă și un sens invers de rotație în jurul unei axe proprii (spin). Logic ar trebui ca simetria dintre materie și antimaterie să fie perfectă. În cadrul universului nostru (ciclul actual), simetria dintre materie și antimaterie nu este perfectă din cauza asimetriei Nucleului Primordial. În această situație, singura modalitate prin care simetria (CPT) ar putea să fie restabilită este evoluția ciclică a universului cu alternanța dominației materiei cu antimateria, în trecerea de la un ciclu la altul. Acest lucru este posibil și are corespondent în cosmologie. Prin trecerea de la un ciclu la altul, axa magnetică a Nucleului Primordial ar trebui să se rotească cu 180 grade și polul Nord să devină pol Sud și invers. În evoluția planetei noastre o asemenea rotație s-a petrecut de câteva ori. Ea devine posibilă și la un nivel superior. Am publicat aceste aspecte în „Journal of Theoretical Biology” în anul 1982, însă au avut un impact minor. Menționez că evoluția ciclică a universului, trecerea informației de la un ciclu la altul și asocierea cosmică cu originea vieții și evoluția biologică schimbă paradigma umană

❖ Constantin Portelli ❖

despre univers și creație. Trăim într-un univers informațional, proiectat inteligent, care urmărește obiective de ordin superior. Organizarea cosmosului, originea vieții, evoluția biologică, apariția ființelor inteligente și progresul cunoașterii umane fac parte dintr-un program unic. Faptul că evoluția biologică a creat ființe inteligente demonstrează că la originea a existat o Super-Inteligență. Numai o Super-Inteligență poate crea alte inteligențe. Forțele fizice, acționate de conjuncturi întâmplătoare, nu au asemenea capacitate. Se conturează în mod clar rolul unei Inteligențe Creatoare. Știința modernă demonstrează pentru prima oară certitudinea existenței și rolului lui Dumnezeu.

Capitolul II

CONTROVERSA MATERIE-SPIRIT

Pe parcursul istoriei s-a desfășurat o importantă controversă în filosofie între interpretarea materialistă și punctul de vedere spiritual cu privire la evoluția universului și creației. Interpretarea spirituală sub forma ei religioasă a dominat în cea mai mare parte a istoriei. Ea a realizat echilibrul psihic al indivizilor și popoarelor. În ultimele secole s-a produs însă o ruptură. Progresul științific a subminat interpretările religioase clasice, care nu au evoluat în mod corespunzător. Oamenii de știință au adoptat un punct de vedere reduționist, care explică toate procesele ca fiind determinate prin cauze materiale suficiente. Interpretările materialiste au devenit predominante în știință în ultimele 3 secole. Ele au difuzat treptat în rândurile elitei educate a societății, a liderilor politici și economici. Prin intermediul lor, filosofia materialistă și ateistă a difuzat și la nivelul maselor, devenind ideologia dominantă a unor popoare occidentale. În felul acesta, filosofia materialistă a început să influențeze în mod negativ lumea modernă. Menționez că materialismul este o interpretare

❖ Constantin Portelli ❖

reducționistă a unei realități mult mai complexe, care necesită o explicație informațională și spirituală. În plus, filosofia materialistă conduce la negarea moralei și justiției divine. Acest lucru are un efect devastator pentru lumea modernă.

În prezent, ceva neobișnuit s-a produs în știința modernă. În mod clar s-a conturat ideea că la originea universului (ciclul actual) a existat o informație primordială și un program. Pornind de la aceste date, putem elabora un model informațional și inteligent proiectat al dezvoltării universului și creației. Informația Primordială a avut potența de a genera șiruri lungi de informații corelate, conform programului primit. Ele au produs structuri, funcții și mecanisme, care au generat noi serii de informații și așa mai departe. Ne aflăm într-un sistem informațional inteligent programat. Organizarea cosmosului, originea vieții, evoluția speciilor, geneza ființelor inteligente și progresul cunoașterii umane fac parte dintr-un proiect unic de dimensiuni magice. Descoperim în final că universul (creația) s-a desfășurat conform unui program proiectat și călăuzit de o Inteligență Meta-Cosmică. Într-o formă superioară descoperim imaginea modernă a Dumnezeuului-Creator.

Contradicția istorică între interpretarea materialistă și religioasă a creației poate să fie în final rezolvată prin trecerea pe un nivel superior de cunoaștere. Trăim într-un univers care a fost proiectat și călăuzit informațional de o Inteligență Meta-Cosmică - imagine modernă a lui Dumnezeu. Creația implică, pe lângă materie, energie și informație, și rolul Inteligenței Creatoare și Spiritului Divin. Spiritul Divin este o altă imagine a lui Dumnezeu. Spiritul Divin însuflă prin componentele sale toate organismele vii începând de la mono-celulare și ajungând la oameni. Componentele spirituale interacționează cu neuronii din creier și sistemul nervos al ființelor vii, generând sensibilitate, înțelegerea realității ambientale și urmărirea intereselor proprii. Dumnezeu

este: Inteligența Meta-Cosmică Creatoare, Spirit Divin și Izvor al iubirii universale. Divinitatea a creat toate câte există. Dumnezeu trăiește în noi prin sufletele noastre. El există, trăiește și acționează în întreaga creație și în realitatea spirituală transcendentă.

Pentru înțelegerea aspectelor materiale și informaționale ale creației este esențială descoperirea evoluției ciclice a universului și adoptarea tuturor consecințelor care decurg de aici. Originea universului (ciclul actual) nu a fost un punct, așa cum și-au imaginat unii cercetători în trecut, ci o „Gaură Neagră”, care a concentrat materia și energia ciclului precedent în a doua fază a evoluției. Ea conținea materia, energia, informația și programul dezvoltării ciclului următor. Gaura Neagră a ciclului precedent s-a transformat în Nucleul Primordial al ciclului următor. Această transformare a implicat schimbarea asimetriei spațiale și temporale a Nucleului Primordial. Axa magnetică a Găurii Negre s-a rotit cu 180 grade și polul Nord a luat poziția polului Sud. Prin această rotire, asimetria Nucleului Primordial a noului ciclu s-a schimbat devenind simetrică în oglindă, a ciclului precedent. Consecința a fost trecerea de la predominanța antimateriei la rolul principal al materiei în ciclul actual.

Analizând dezvoltarea cosmosului descoperim și alte aspecte care pledează pentru evoluția ciclică și programată a universului. În mod sigur există o limită pentru cea mai înaltă temperatură și presiune posibilă în univers. Când această limită este atinsă are loc o mare transformare și explozie. Această limită a fost atinsă în Nucleul Primordial al ciclului actual, când s-a produs Big Bang-ul. Ea a determinat expansiunea universului și începutul organizării cosmosului. Există însă și o a doua limită pentru cea mai mică temperatură și presiune posibile în cosmos. Cercetările din termodinamică au demonstrat că temperatura minimă posibilă în univers este zero grade absolut. Extinzându-se în spațiu, temperatura și presiunea scad în marele cosmos. Va exista în mod cert un